

Pf

1973

Na silvestra...

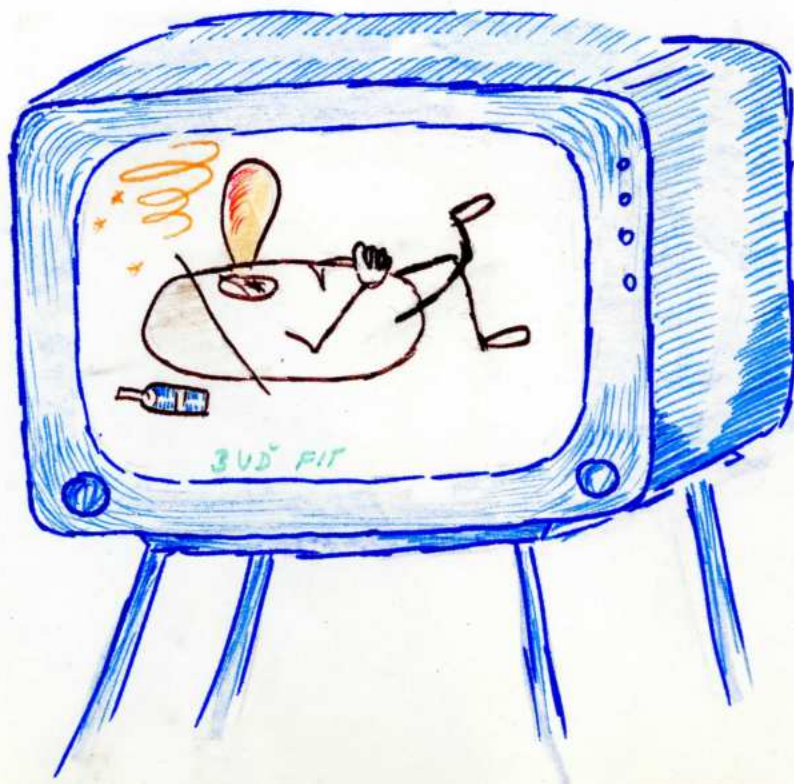
Po silvestru...

20 rovoročních km - areb

vyměřování trasy bran-
ného závodu

6-7.1 Opět vyrazili dva - Peps a Milar.

Čermná, Wood Boys; Svalovnice, Bleck Hills - to byla jejich trasa. V břídlivém dole to vypadalo blbě. Zřícené stropy, stěny - tedy bylo po rodekárně. Zachránili je lesníci. V okolí dole byly čerstvě posekané smrky a tak nebyl problém postavit si smrkochajdu. Společně se přizra. Trasa byla zaměřena, vychozí body a stanoviště určeny. Ať už ro nový pochod. Ten lok tréninkově. Bleck Hills - Terlicko - Blouděň¹⁴ - opět Bleck Hills a Čermná ve Slezku. Tedy opět 20 km. Zimní idylka.

Co nato " Sedmička " &

Z PIONÝRSKÝCH ODDÍLŮ
A SKUPIN

Nad pionýrským oddílem
sipy v Novém Bohumíně
patronát speleologický klub
Svazáci z klubu zasvěcují pionry
do tajů jeskyně a horolezectví.
Připravují pro ně výlety, sportovní
závozy a seznamují se s činností
SSM.

Z DOMOVA I ZE SVĚTA

23.11.1973

Základní korolezecký výcvik pionýrů

tělocvična Z. Nejedleho

27.1.1943

Výcvik speleoraději PO Černé šipy provedli Milan, Peps a Jokay. Nejdříve stařoudká - třemi způsoby - to jim až rá několik podů sto skvěle - pak rádešta doba prusí koudří - jiaak zvarého opičí cesta. Jto však mladá těla pionýrů seesta skvěle. A tak nakonec mohl Peps konstatovat, že Bokumia skryvá v sobě mnoho jesky řádkých raději.

Turnaj v sa'love' kopane'

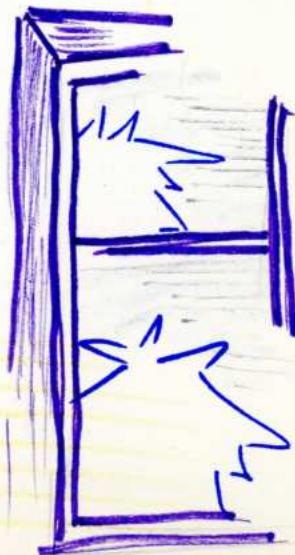
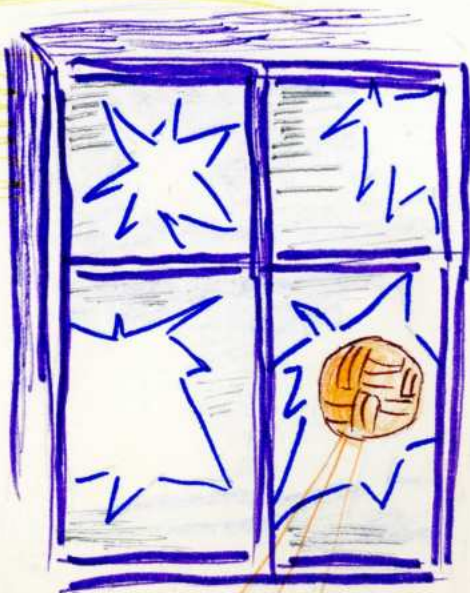

3. 2. 73

Tento turnaj sice pořádal pionýr-
ský dům ale jako vlastní organizaci
přejali Peps a Milan.
Role rozhodčích se oba ujali skvě-
le. Věřme, že je brzy uztíme i za-
pasek první ligy.

Atak za jejich vedení probíhal turnaj
v rámci sportovních pravidel a ve
velikém sportovním duchu vdanoudu
misi 7-14 letými sportovci.

Nebýt sedmi rozbitých oken, dalo by
se říct, že turnaj byl výborným pří-
nosem kulturního využití škol a mlá-
deže.

OSLAVY 25. VÝROČÍ

VÍTĚZNÉHO ÚNORA

V Novém Bohumíně proběhly tyto oslavy
21. 2. 1973 za adm. Vítězného února.

Těchto oslav se zúčastnili téměř
všichni členové naší organizace.

Oslavy začaly slavnostním položením věnců
u pomníku K. Gottwalda a po doznění
státních hymen se ujali slova jednotliví
hosté a představitelé města.

„Vy jste ztratili hole?“
„Ne, já jedu na koni!“

Duo : Peps + Milan

LYŽAŘSKÉ

RADOVÁNKY

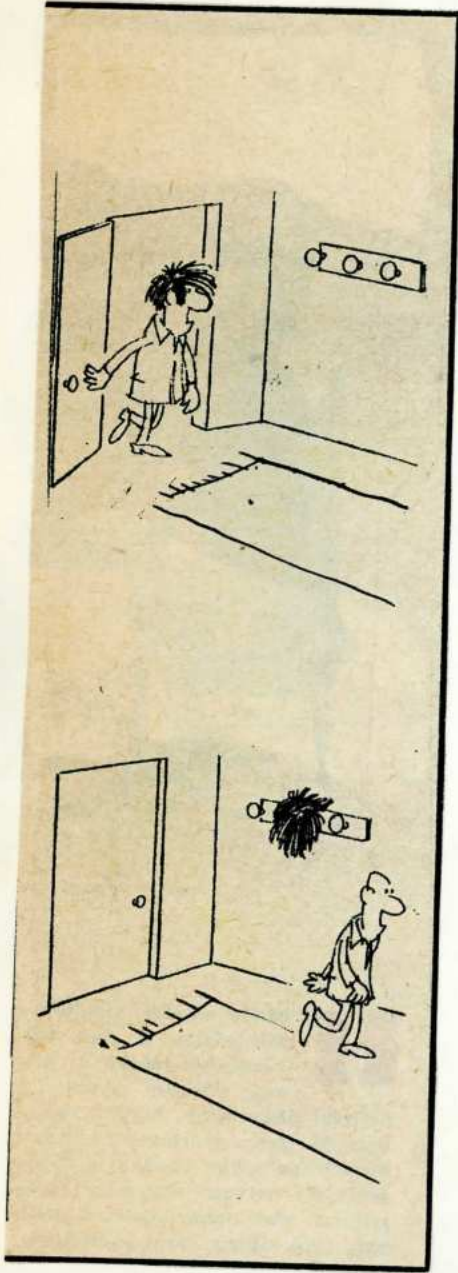

3.8.73

- Směr cesty - Tyra; účast - světově známý trojstet, Peps, Čestá, Kera - Milan rejel rebot vystokoval své rohy přilisa slunni a ony mu zlyždku vyrostly. Ihned po příjezdu zahájili reprezentantli ORCUSU tréking. Sběhu bylo habaděj takže ity rejsmrtelější pády všichni přežili. Zvláště vyřikal Čestá a po poži- ti rumu zčajem, byl v pádech re překonatelný. Ale bylo faja a všichni tři se rodně vyblbli a byli fit.

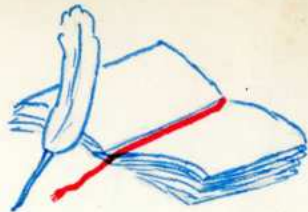
10-11.3.73

A opět Tyra - tentokrát radva any a obsazeni: Čestá Peps a Milan. Vše začalo vyborně - rodně sěhu dobre počasí. Lyžoval se vyborně. Neboť Čestá usoudil, že svak je málo prudký odebrali jsme sena protější prudký svak. Notobyle sranda. Nestaci jen sjezd a tak jsme si sestavili slalom a Peps pak nestaci vstouvat ze země. Čestá po několika zdařilých vyletech po okolních plotech a budovách radši slalomu zanechal a stopoval Pepsovi a vybornému Milanovi čas. Večer pak přišlo rozptýlení u kulecuktu. Zde opět dokázal umění či štěstí Čestá. Prostě nějak tůkl do koule a byla desítka. Prostě umělec. Před spaním pak provedl Peps filosofickou rozpravu o různých filosofických termínech a stlo se spát. Ráno je opět prokudil a opětným navržemím jednoho z filosofických problémů vyhrál a posteli. V půl jedenáctě se stlo opět lyžovat. Bylo krásně, jasné počasí a sníh byl mokry. Již se ránu tak zedarilo, ale opět accelovali Peps a Milan. Neboť Milanovi prasklo vázání, rabidp se gentileman Peps, že jej povozí. A tak jezдили oba na jednéch lyžích. Atrakce pro stovky při hlázejících turistů. Na muldaer plachtel Milan vzduchem a při brzdení oba. Ale nové disciplíny byli opravdu mistři (až na dojezd). - možná, že i budoucí mistři světa!

Jeano z pravidel kulturni'ho človeka:
Vejda do miestnosti, smekni!

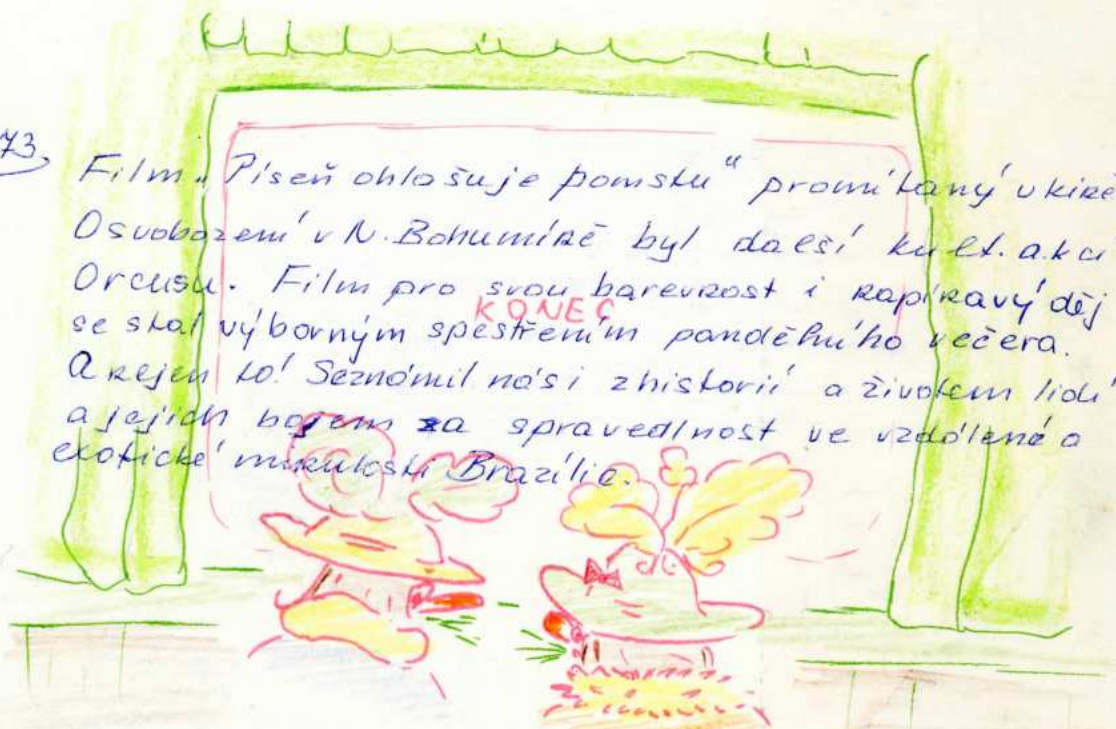
A KULTURA

9.3.1943, KRÁLOVŠTÍ HOŠI - to je bohumírská folk a country kapela. Jejich ~~z~~ vystoupení členové shledli - samozřejmě společně. Všem se jejich písničky a celý program moc líbily. A hlavně vlastní písničky R. Sivka. Navíc jsou královští hoši a bohumírští jeskyňáci při výborných předání už zdob jejich společného trampování a tak radost z jejich úspěchu byla o to větší.

12.3.1943

Film „Píseň ohlašuje pomstu“ promítaný u kine Osvobození v N. Bohumíře byl další kult. akcí Orceusu. Film pro svou barevnost i kapravný děj se stal výborným spěštěm ^{KONEC} panděruho večera. A nejen to! Seznámil nás i s historií a životem lidí a jejich bojem za spravedlnost ve vzdálené a exotické minulosti Brazílie.

14.3.43

Provozitáři filmů pro pionýry v Městském kulturním středisku v N. Bohumíře. Pionýři byli poučeni o rodinném životě Spejbla a Hurvíka; o osudech pana Miliona a krásách českých jeskyň. A to vše barevně, zvukově a zdarma. Hlavní mistr promítací by Vašek - alias P. Louis z Hořesuv.

PRVNÍ JOSEFOVSKÁ

Zábava

ORGANISU

OVSSM

N. BOHUMÍN

Nezačala dobře. Juro - hl. organizátor je vráem-
cnici a tak velení přebírá Peps. Tesně před
zahojením vyplivuje alkohol bufet - jeho obslu-
ha zezdrav. důvodů sepršila. A tak hlavního
bufetáka přeji má debutant a sealkoholik
Paul. A překvapil. Prodal i seprodejce,
ziskal i zemošre! J Trena, Eva a holub Milan
v sealkobufetu se řinili. Eva i Trena na svou
"krašu" nachytali staré i mlade a tak měli o odbyt
zboží postaráno. Juma a Karol v kuchyni
byli seprekonatelní. Parky prodali i vegetariá-
rům. Prostě vše vyborne! Dojem nemohla zkarit
ni slabší hudba, ni rvacká ka sále, ni přehmaty
některých pořadatelů. Bylo to dobře zpravovare!
i oslavence Peps.

Paul ve své říši

BESEDNÍ POŘAD S

FILMY

23.3.1943 - v 10⁰⁰ hodin jsme uspořádali v Městském kulturním středisku v N. Bohumíně besedu s filmy o práci naší organizace a speleologii vůbec. Beseda byla věnována bohumínskému dorostu - tedy dětem. Propagace byla výborně zajištěna. Plakáty, bohumínský rozhlas i oběžníky zvaly k hojné účasti! Aťže tedy byla. Zájem tčch zvidavých špuntek byl o "Riši jeskynek" - což byl název besedy - nesmírný. Na přednášejáho - Pepse - se dotazy jen sypaly: - Může v jeskyni zabloudit i brouk? Proč vypodman rybd'm v jeskyni oči? Jak vznikly ty rampouchy? Jak se dostanete ven? - ty a jiné dotazy jen přšely. Závěr pořadu pak vytvořily dva barevné filmy o žs. jeskyních a prohlídka přinesených vzorků, fotografií a jiného materiálu.

Pepsi, čestá i Milan byli spokojeni a děli také, a jako přídavek jim pak Milan předvedl funkci kouřové trubičky. Samozřejmě i věnku.

Večer pak pro osvězení navštívil orcus bohumínské kino a za mastné vstupné zhlédli Americko - Japonský film: Tora Tora Tora!

313-1473

Přidnováka účast byla hojná - ale ráno na nádraží se sešli jen Peps a Milan - jenž bylo po této akci nazvána Mill.

Cílem putování byla - nyní opuštěná vesnice Lesy a hledání vhodných terénu pro horolezecký výcvik. U lesích se oba cítili jako ve válce - rozbourané - hořící domy; válce nějaká střelba a spaloviště. Na noc se uchýlili do opuštěného břidlicového lomu - do nádherného prostředí v jejímž středu stála chajda jako vystrčená z amerického westernu.

Před spánkem vrámei akce Bud' fit - oba vedli šiškový souboj v němž Peps morálně vítězil. Ráno pak posnidami opět pokračovali a tentokrát Peps zvítězil i fyzicky a zanechal Milla na bojišti.

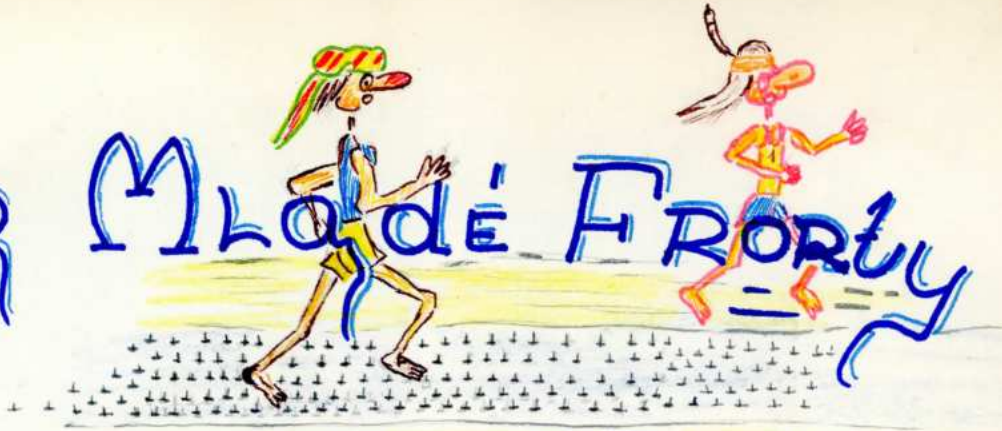
Jkdys objevili jen nevhodné horolez. terény - našli něco mnohem cennějšího. Přimo uboční stěny chajdy leží překrásný exemplář skamenělého stromu z dob pravěka a n. m. Vyfolit ho - bude unikátem mnohého geologa.

BĚH

Mladé Frorty

6.4.1973

Třeba že se tohoto běhu nikdo z našich členů nezúčastnil, musím tuto akci v naší kronice uvést. Tato akci jsme totiž pomáhali zajišťovat organizačně.

Tedy Čestá, Milan a Peps. Chvilí sloužili co by ukazatelé trasy, chvilí jako věšáci, jako zapisovači atd. Šlo jim to výborně.

Milan sice jednou popletl závodníky tak, že pobíhali chvilí znatelně kolem stromu, ale jinak závod probíhal regulérně. Nejučte vzruchu pak přelal poplašník startéra z bohumínského Sokolu, po jehož ráně, jako když do závodníků střelil. Jinak vše probíhalo bez vzrušení. Musím však říci, že rašno mohlo určitě být, kdyby startovali v kategorii mladších žáků Peps, Čestá a Milan. Určitě by DUNZ a VB měli pohotovost a dřevařské závody Dřeva na mostě, tek dřeva z poražených stromů.

Takže vlastně všichni mohli být spokojeni, že ti tři získali organizátoru.

Vladimír Renčín

„Příroda, říkáte? Příroda, příroda! Není to takový to zelený-s tím modrým nahoře?“

SUIŠTÍME SI TO
SE STROJEM

Pátá ra Bagička

7.8.4.1973

Na tuto akci vyrazila 7.4.1973 naše základní formace - Čestá - nosičlana i Irena i Milan i Peps. Prvý postupný cíl - byla to posádka VB na čs - polských hranicích v Bukovcu. Jeden z jejich členů nás již dávno informoval o tom, že na vrchu Bagička jsou nějaké jeskyně. Chtěli jsme proto tohoto soudruha vyhledat a požádat jej o bližší informace. Bohužel jsme jej nezastihli a ostatní členové VB v Bagičce nemají o těchto jeskyních ani páru. Jeden z nich s Duda prohlásil, že jsou zřejmě zasypané. To nás však ad dalšího patřičně nemohlo odradit. Jedine mírný deštík odradil Čestá z lanem a tak se vrátil domů. Peps, Milan a Irena pokračovali dále.

To nevěděli co je čeká a nechali se "bezpečně" Pepsem vést. To neměli. S počátku šlo vše dobře. J počasí se umoudřilo. Čím se však dostávali výš do hor, přibývalo sněhu. Nejdříve po kolena. To Peps prohlásil, že je výborné až jsou konečně opět na sněhu. Pak vstoupil sněhu do výšky pasu. I to prý je velmi zdravé - prohlásil Peps. Na hřebenu Bagička sněhuž nebyl. Nabylo však ani pomátky po jeskyních. Da tohoto místa Peps neustále sliboval, že už budeme na místě kam jsme mířili - tj. pod Šložkem. Zřejmě se trochu zmiřil. Po dvou hodinovém brzdění sněhem a po kulturní vložce v níž předvedl Peps cvičení na kladině, jsme se ocitli na Šložku. Prý, "Je odtud krásný rozhled", prohlásil Peps, a nyní sejdem pod Šložek. To sejdem - to se dobře řekne. Jenže skuste sejit stopce téměř kolmého, když na něm leží 1,5 m sněhu.

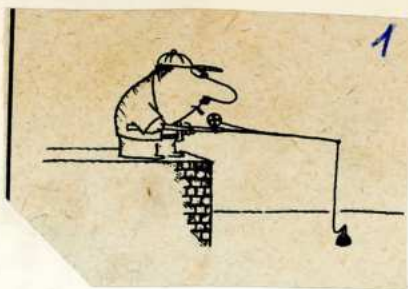
Chudá'k Rena. Její minivýška - jindu ji tak prospěšná -
ji dělala potíže. Chvillemi ji ze sněhu čouhal jen
nos. Ale jinak byl tento sešup velice zajímavý.
Až nato, že dote všichni zjistili i že jsou ož potrk
mokři. Nezbyvalo ~~než~~ se susit u ohně.

Pote! nóm konečně Peps ukázal vykouzené tábo-
řiště. Neboť se začalo mračit a bylo už tma, za-
čali jsme stavět zcelt stan.

Ráno bylo překrásně. Sbalili jsme se a šli se
podívat na jižní skalnaté svahy Složka, které
slibovaly možnost výskytu jeskyní. Jeskyně jsme
sice nenašli, ale zato jsme objevili výborné pís-
kovicové terény na horolezecký výcvik. Peps a Mill
si je hned vyzkoušeli. Prohlásili i že jsou výborné.
A navíc jsme objevili i nádherné nové tábořiště!
Určitě sem zavítáme s našimi pionýry!
A tak tímto první výzkum Baginěce skončil.
Neboť jsme jeskyně nenašli, napíšeme soudru-
hovi z baginěcké posádky, aby nám o těchto
jeskyních podal přesné informace!

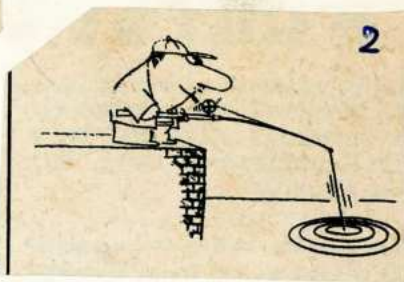

A opět:

KULTURA A

OSVĚTA...

18.4.1973 Promítání filmu pro mladé rybáře

V středu v Městském kulturním středisku v N. Bohumíně se Peps a Čestou ujali slavnostně funkcí promítačů. Vůbec jim nevodilo, že dosud viděli promítačku jen na obrázku. A zřejmě neznali ani její cenu. Noštěštlí vystupovali tak suverejně, že jejich neznalost nepoznali ani pionýři - rybáři, kterým připravené filmy o rybách byly určeny.

Po půlhodinové zahajovací přestávce se konečně Pepsovi a Čestovi podařilo nasadit první film. Měl být sice zvukový ale pro větší zajímavost byl bez zvuku. I druhý byl bez zvuku. Začalo to být dětem - pionýrům nápadně a dožadovali se zvuku. Po půlhodině přetržení zjistil Peps, že filmy zakládali špatně. Položili proto film správně - a po chvíli promítání se uvol. Založili pak film nejsprávněji - a dopromítali s úspěchem. Mohli si tedy blahopřát. Oni, mladí rybáři a Svaz rybářů v N. Bohumíně který je o pomoc požádal byli spokojeni!

PETRA
ČERNOCKÁ
& VÁCLAV ČAPEK
& KARDINÁLOVÉ

v pořadu
„ZPÍVÁ
DÍVKA
NA
KOŠTĚTI“

který uvidíte

V PÁTEK 20. DUBNA 1973 V 19 HODIN

v divadle ZK ROH ŽDB - Osvěta v Novém Bohumíně.

Vstupné 18,- 16,- 14,- Kčs

Předprodej vstupenek: prodejna gramofonových desek,

sekretariát ZK ROH ŽDB a kult, referenti DV ROH.

Pokračování

Kultury

SAXANA ALIAS PETRA ČERNOČKA
+ CARDINALOVÉ
& Václav Čapek

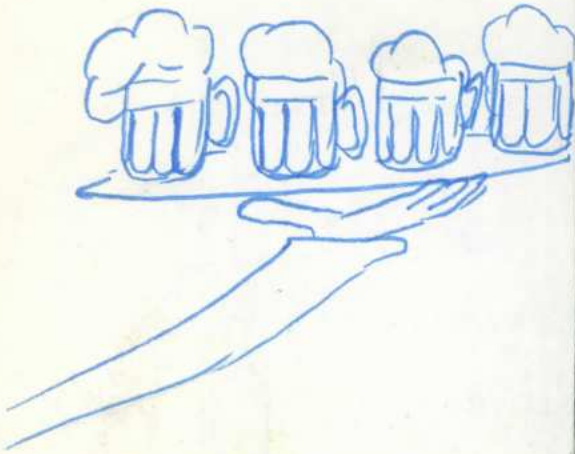
V pátek 20. dubna vyrazil náš klub k podívané na „divku na koštěti“ alias Petra Černočka. Milb a Rena obsadili balkon a Čest'a a Peps šli zkoumat za jeviště.

Když pochopili princip všech triků které Petra předváděla a když zjistili, že už je Mau'vda'na zanechali dalších namluv a vrátili se diváckých řad.

Program, písničky i kouzla Petry se nám i všem ostatním moc líbil! Požádali jsme proto Petru i Vaška Čapka o autogramy, které nám rádi věnovali!

Budeme se těšit na další setkání!

.. čas pracovnej porady..

Vladimír Renčín
„Žádnej rozdíl, že?! Kterej blbec
to tvrdil, že s humorem jde práce
lip od ruky?“

... že je od te' práce pusa
neboli!...

NÁRODNÍ

SMĚNA

28.4.73

Na sobotu 28.4.73 jsme si naplánovali národní směnu. Tento akt se odehrával na přilehlém okolí nově zkonstruované „garáže“ ČUPH ve Starém Bohumíně. Vše začalo krásně. Počasí bylo ideální a chuť do práce se také našla. Jako předehra celého jednodni bylo předvedeno podřezávání stromů a jiných rostlin v podobě dua mistrů Čestě & Pepse. Nebyť toho, že jim strom sem tam padl na hlavu a že co chvíli řezali dokamene či vzájemně si do nichy, proběhla předehra normálně v duchu společenstevních pravidel. Pak přišlo hlavní jednodni. Touž sedostavili opozděný Milan. Programem hlavního jednodni bylo ničeni plevele, porostu a kdovi co ještě všeho v okruhu naší působnosti. Nyní přišel ke slovu Milan se zopalkami. Podpálil kde se co dolo a Remas a Ankou nestacily uniknout. Na vypalene ale srounané a vyčistěné prostranství Peps s Čestou navazli snad 30kar skvóry a upravili tak okolí do nevidané krásy. Směna končila. Ne však pro všechny. Opozdilec Milan musel své zpoždění poctivě nadpracovat. A to čeká i ty, kteří se brigády nezúčastnili.

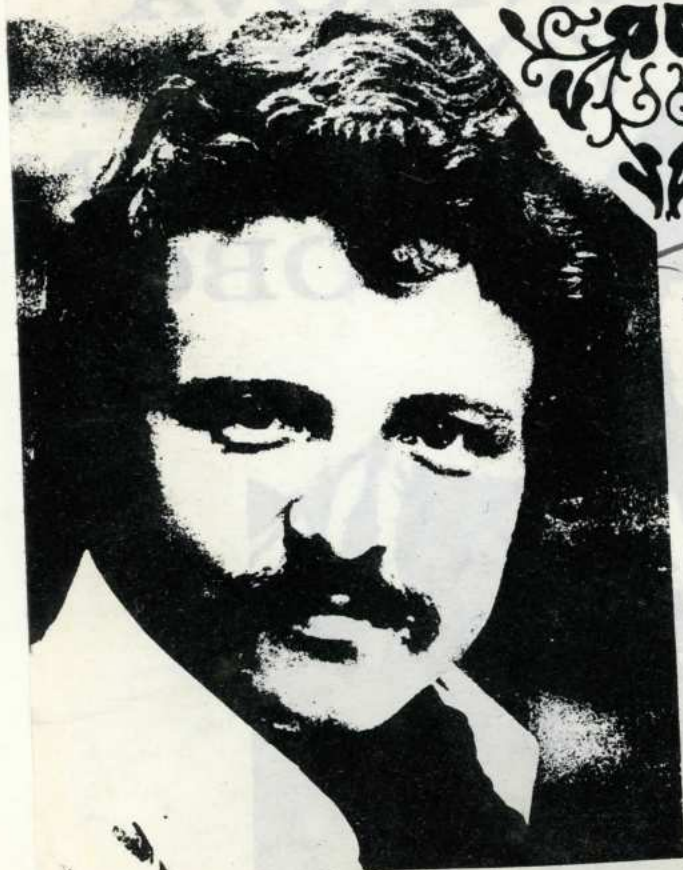
Vystoupení těchto dvou umělců si samozřejmě
naši členové nemohli nechat ujít. Proto i my
Jsme se ocitli v přeplněném divadle Osvěta,
bouřícího pokračování skladbě.

Samozřejmě nám Petri Miluška museli věnovat ⇒

V PONDĚLÍ 7. KVĚTNA 1973 V 19 HODIN V SÁLE
DIVADLA ZK ŽDB - OSVĚTA S NOVÝM PROGRAMEM
SE VÁM PŘEDSTAVÍ
SE SVOU DOPROVODNOU SKUPINOU

PETR SPÁLENÝ

Petr Spálený

Vstupné:

20,- 18,- 16,- Kčs
Předprodej vstupenek:
sekretariát ZK ROH
ŽDB, prodejna gramo-
fonových desek a
kulturní referenti DV
ROH ŽDB

UYSTOUPENÍ: P. SPÁLENÝ
M. VOBORNÍKOVÁ

své podpisy. Oto spis, že jako vždy jsme jim pomáhali stavět aparaturu a udržovali stupeň nekdyžně obecnstva na únosné míře.

V PONDĚLÍ 7. KVĚTNA 1973 V 19 HODIN V SÁLE
DIVADLA ZK ŽDB - OSVĚTA S NOVÝM PROGRAMEM
SE VÁM PŘEDSTAVÍ

SE SVOU DOPROVODNOU SKUPINOU

Miluše

Milúše Voborníková

**VOBORNÍKOVÁ
VOBORNÍK
VOBORN
VOBOR**

Jeskyřoměřic Pops

BER ČAPKO
A MICEJ

Jeskyřař Milar

1973

12-13.5

Mapování

"Kněhyňské jeskyně"

V sobotu 12.5 vyrazili Milan, Peps a nadějný speleolog Petr na Kněhyni. Úkolem akce bylo mapování nově objevených částí Kněhyňské jeskyně. Počasí bylo nádherné a tak brzy se ocitli u vchodu do lokality. Nežbytná změna oblečení kontrola vybavení a Milan jako první mizí ve vstupní propasti. Samozřejmě stáhnou dům. Zanim pak Petr a Peps. Zde začala vlastní práce. Milan a Petr nestačili poletovat z měřícím pásmem. „Levou stěnu, polygon 2-3; přesnou dětku“ - zněly povely Pepso.

Spolupráce klapala na 100% a nikdo by nepoznal že je petna své první akce. Ve 14⁰⁰ hodin vyhlásili polední přestávku a za hodinu všichni tři opět mizí pod zemí. Mapování jeskyně přineslo i mnoho jiných pozoruhodných nálezů. Byly objeveny další kosti lesní zvěře spadlé do Kněhyňské jeskyně a to nejzajímavější objevil Peps. Objevil totiž - díky své postavě - nový vchod do nejnižších partií celé lokality, ke jehož zdolání není třeba lana! A to je snad nejvzácnější. Planeli se totiž v horních partiích nějaký zval, i když to bylo sice nepohodlného průchodu!

V šest hodin večer akce v podzemí skončila. Výsledky byly zobrazeny a údaje zaneseny. Noce si vyhledali v chajdě usedle horsky Kněhyně. Nejdřív ale museli vyčistit okolí stezky i chajdu od konzerv a jiného smetí po „turistech“. Spalo se výborně. Ráno je ještě bezcí. Dnešní úkol byl - vyčistit a opravit studánek kousek od chajdy na úsvahu Kněhyně. Dali se do toho hned po snídani. Za dvě hodiny bylo studánek i okolí vyčištěné a zkorýta proudil proud čisté vody. Pak se vydali na prohlídku okolí Čertova mlýna a Čertový díry. Slunce svítilo a tak všichni tři byli výborně naladěni. Pak je už čekala jen cesta domů. Holinka započala u říčky v Račově a jedla se do Branného.

DEJ SI TOZOR
JESKYVAŘI!

ŽENY JSOU
KROZNĚJŠÍ NEŽ
PROPAST.

17.5. PROMÍTÁNÍ ŽIVOTU POUČNÝCH FILMŮ PRO DĚVKY ZO SSM MŮDA

Ve čtvrtek 17.5.1943 se konala na Měs. kulturním středisku v N. Bohumíně ustavující schůze ZO SSM MŮDA, jejíž členky touží navázat s naší organizací družbu, což ovšem pro nás jest nová vpruha.

Proto také na této schůzi nemohli chybět zástupci naší organizace - jmenovitě delegát včetně promítáče - Čestlo a později přišel i Milan. Peps zde samozřejmě chybět nemohl - ale byl zde z MV SSM. Schůze měla samozřejmě rychlý průběh (vždyť Peps je instruktorem v ZO SSM MŮDA) a tak brzy mohl nastoupit kulturní program. Oněj jsme se postarali právě my!

Neb víme, že dívky v 16 letech jsou ještě více méně o životě nepoučené, promítli jsme jim několik filmů právě odospívání. Krejčí učentky se nestáhli diviti! A my si můžeme říci, že jsme opět duacet dívek (včetně jejich paní mistrůvých) řádně připravili na cestu životem. Mohou tedy klidně pomýšlet na vdavky (jestli je ovšem někdo bude chtít) Ještě dlouho po jejich svatbě budeme určitě dostávat děkované dopisy jich manželů! A smod i jejich dětí!

„Zatím dvě a porod pokračuje? Sestřičko, jděte na sál a řekněte manželce, že to bohatě stačí...“

Milan při sestupu do Krěbyňské jeskyře

Osvěžující se česťka po výstupu

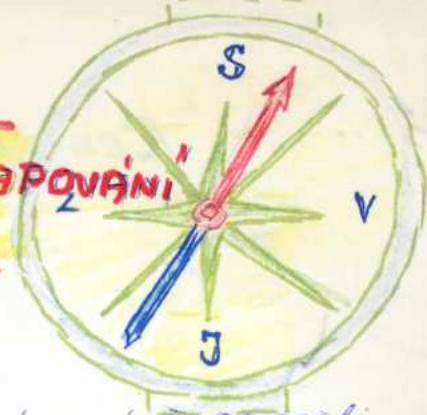
VODU!

19.5.

POKRAČOVÁNÍ V MAPOVÁNÍ

KNĚHYŇSKÉ JESKYNĚ

↓
 So botu ráno na nádraží u N. Bohumíně se sešli Čestá, Milan, Petr a Peps. Jejich cílem byla opět Kněhyňe. Akce byla jako vždy připravena výborně, a navíc měl snadna jet i novinář z Mladé fronty. Bohužel nejel. Snad respol či zabloudil ve vlaku. Naš menašer. Akce tedy začala smolně. A směru, ku jsme měli ještě dvakrát. Nejdříve nám ve Frenštátě ujel autobus a pak v Ráztově jsme zjistili, že nejede lanovka. Prý nemůžeme proudit, stálo na dveřích. A tak jsme šlopati na Pustevny pěšky a pak dál k jeskyňám. Výborný trénink pro akci! U pramene jsme pojedli a ve 12⁰⁰ mízi Petr jako průvůdce lokality. Za ním Čestá a Milan, samozřejmě fotografováni Pepsem. Hlavním dnešním úkolem byla značení polygonu - což byla práce Čestova. Na-fa so vol proto barvu a štětce a stal se natěračem. Proživoval to tak silně, že si natřel i boty. Ostatní doplňovali a opravovali měřené údaje z minulého týdne. Po skončení těchto úkolů jsme chtěli proniknout nově objeveným průchodem na dno kněhyňské jeskyne. Průchod se však poněkud zužil - dokonce ani Peps jím nemohl prolízt - a tak jsme jej chtěli rozšířit. Uvolněné boluany však vchod ještě více zatrasily. A proto příštím úkolem bude: tento průchod opět rozšířit. Samozřejmě pomocí řádného nářadí. Vylezli proto ven, zaměřili východy jeskyne převlekli se a vydali se na pochod k nároží do kumise.

Cestou na Pustevny

Petr a Česla při zaměřování u chodu;

2-3.6
1973

OPĚT V NITRU Křehyně

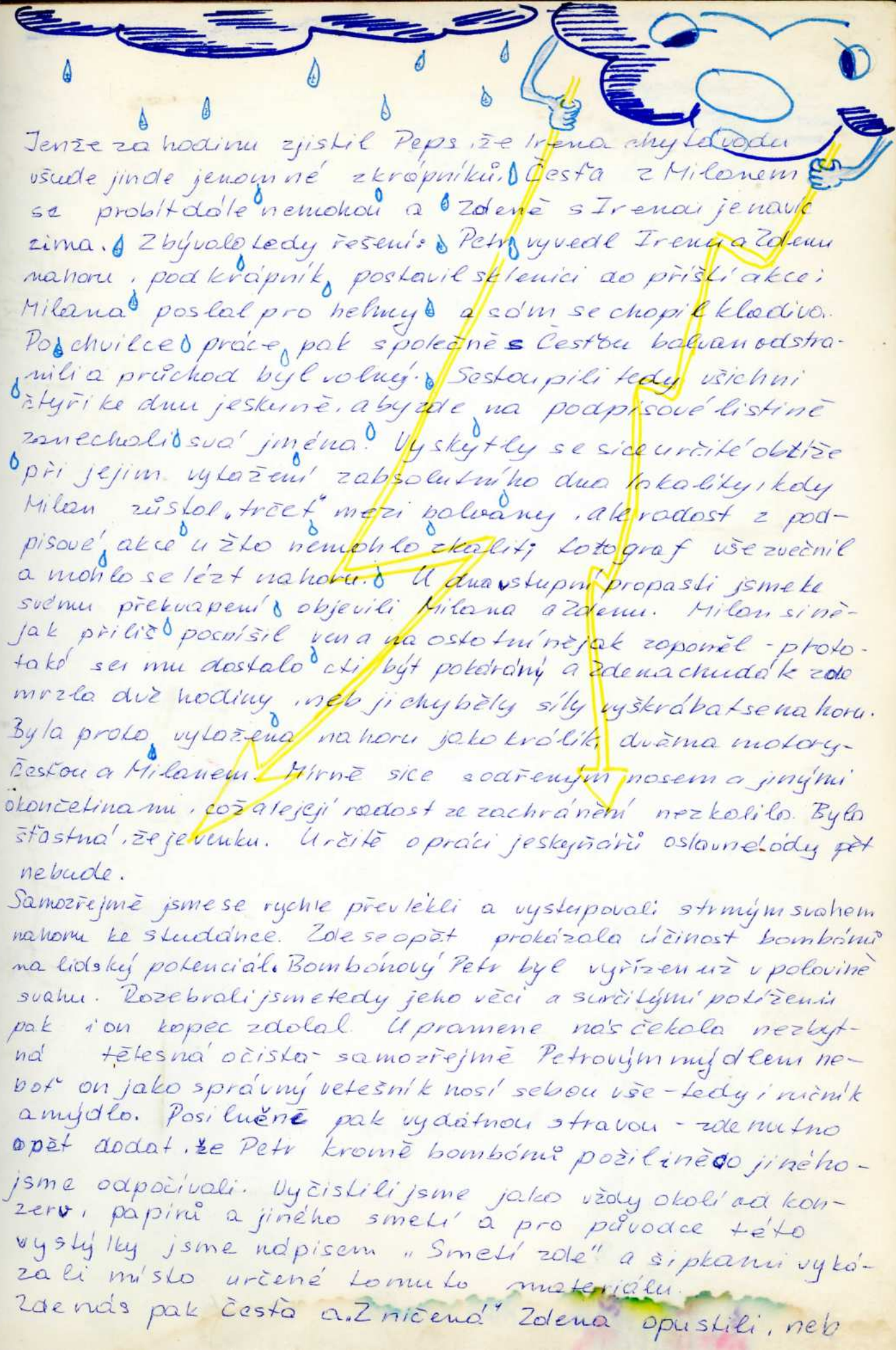
Dnes se u vlaku sešlo toto obsazení: Milan, Peps, Čestá, Irena, Petr a jako průzkumník dotazují naši práce Zdena alias předsedkyně ZO SSM Město. Naše základní sestava vybavena na dva dny úplně polní a Zdena s Čestou jako vždy jednodenníkově. Opět nás plně zklamal pan novinář Andrej. Zřejmě zase zaspal. Ale to nám náledu vylepšenou čistým nebem a ranním sluncem nemohlo zkazit. A dnes sendm vůbec dařilo. Autobus nám neujel; lanovka jezdila a navíc Petr se nám postaral o svou najžd-ním ve vlaku. Cestou z Pustevn k jeskyni dostala samozřejmě nejvíce zabrat Zdena, nezvyklá takovýmto túrám. U studánky jsme jako vždy vydatně pojedli - dokonce i Petr dnes nespolečal na energii z bombónů a snědl celou paštiku. A to už něco znamená! Kolem poledne byl zahojen sestup do lokality. První zmizel, dnes už silně jeskyňmi obitý, speleolog Čestá, za ním staronová borkyně dcer Irena, pak s určitými pokřivení novička Zdena a nakonec esa evropská speleologie a to Petra Peps. Dnešní úlohy byly poměrně jednoduché: Milan - jako zástupce vedoucího - a Čestá měli se pomocí kladičkovlatu pokusit probít nově objevenou částku jedny jeskyně; Irena se Zolenou dosud těžce zápasí s jeskyňními zvláštnostmi a s hlem - měly pak odebrat vzorky vody z křepníku, Peps s nově se rodícím fotografem Petrem pak měli provést fotografování nové části jeskyně. Vše probíhalo dobře. Čestá bušil do bálvami tarasí a ho vchodu, Irena chýlala vodu, Petr fotil co sedolo a revalo.

Šatna - před sestupem

Petr při sestupu do Kněhyňské jeskyně

Jenže za hodinu zjistil Peps, že Irena chytila vodu všude jinde jenom ně zkrápníku. Česť z Milanem se probít dole nemohou a Zdeně s Irenou jenavíc zima. Zbývalo tedy řešení: Petr vyvedl Irenu a Zdenu nahoru, pod krápník postavil stelenici do příští akce; Milana poslal pro helmy a sám se chopil kladivo. Po chvílce práce pak společně s Čestou balvan odstranili a průchod byl volný. Sestou pili tedy všichni čtyři ke dvou jeskyně, aby zde na podpisové listině zanechali svá jména. Vyskytly se sice určité obtíže při jejím vyložení zabsolutního dvou lokality, kdy Milan zůstal třet mezi balvany, ale radost z podpisové akce už to nemohlo zkalit; fotograf vše zvečnil a mohlo se lézt nahoru. U dvou stupňů propasti jsme ke svému překvapení objevili Milana a Zdenu. Milan si nějak příliš pocítil vna na ostrovní nějak zoponěl - proto také se mu dostalo cti být potěrný a Zdena chudě k zede mrzla dvě hodiny, neb jí chyběly síly vyškrábat se nahoru. Byla proto vyložena nahoru jako králik, dvěma motory Čestou a Milanem. Mírně sice s odřevým nosem a jinými okončetinami, což atejeji radost ze zachránění nezkalilo. Byla šťastna, že je venku. Určitě o práci jeskyňářů ostavne lody pět nebude.

Samozřejmě jsme se rychle převlékli a vystupovali strmým svahem nahoru ke studánce. Zde se opět prokázala účinnost bombónů na lidský potenciál. Bombónový Petr byl vyřícen už v polovině svahu. Rozebrali jsme tedy jeho věci a surčilým potřížením pak ion kopec zdolal. U pramene nás čekala nezbyt- ná tělesná očista - samozřejmě Petrovým mýdlem, neboť on jako správný veterán nosí sebou vše - tedy i mýdlo a mýdlo. Posilněně pak vydatnou stravou - zdemutno opět dodat, že Petr kromě bombónů požil i něo jiného - jsme odpočivali. Vyčistili jsme jako vždy okolí od konzerv, papírů a jiného smetí a pro původce této vyskytky jsme udpsim "Smetí zede" a šipkami vyložili místo určené tomuto materiálu. Zdena pak Česť a "Z ničend" Zdena opustili, neb

za Čestového vedemí hodlali dostat se do kuncic ke vlabu. Zda se jim to podařilo a zda snad ještě dnes nebloudí po česko-maďarských hranicích zůme až přistě. Myslím, že by se tomu nikdo ani moc nedivil kdyby je hledal Interpol.

My se pak odebrali ke zřícenině Čertova mlýna, kde jsme hodlali strávit noc, alespoň pod nepodobemnou střechou, neboť se na nás vřítla hrozivá mráčka a bouře. Střechu jsme jakžtak opravili, vystklali chvojím ložej pojedli a bouře sdeštěm se přihnala. Trochu jsme se stačili "usolařit", když jsme zjistili, že na nás z boku prší. Zachránil nás opět Petr se svým vetešnictvím - jak jsme jeho uřbavě říkali. Dobrovolně si hrolinsky lehl na kraj, a by ve svém "silonůdku" (jat ou názyval, asi dvoumetrový silonový saček s uzlem nakouci), na něj je jakkoliv voda krotka, překonal nástrahu bouřlivé noci. Celkem se tomu i nám dařilo. O půlnoci však Peps zjistil, že ~~oo~~ nevidět začneme plavat navoče, neboť ta prosakovala stropem a kapala na nás smnohých míst. Za světel hlavovek jsme napli nad námi celtu. Jenže ta byla krotka. Iopět nás zachránilo Petrovo vetešnictví, konkrétně jeho igelitová "celta". Tou jsme horní celtu nadstavili a voda stékala ven. Jenže i na Petra kapalo. Ahodně. To jsme vyřšili několika dobře umístěnými "plochači", i pokterých voda stékala mimo Petrovu hlavu. Zbylá místa skopající vodou jsme podstavili esusy. Pak jsme spali za hřmotu hromu až do rdná. Ráno nás uvítalo hustou mlhou a drobným dēštěm. Naštěstí jsme uschovali včera i dřevo a oheň i udešti to je pro Pepsa maličkost. Teplý čaj nám pak náladu spravil úplně. Snad až příliš, neboť Petr a Peps vyvolali šiškovou válku. Po obědě jsme sbalili balohy a Petrovo vetešnictví a vydali se na 10 km cestu k nádraží. Již nepršelo a cesta krásnou beskydskou krajinou rychle ubíhala. Pak přišlo už jen nádraží, kofola a byl tu vlak a návrat do Bohumína.

Petr vetešník

15.6

VEČER s MODOU

Na pátek 15.6. byli naši členové pozváni na seznamovací večírek se švadlenkami ZO SSM MODA. Vše vypadalo rážově. 15 dlvek a ještě k tomu dvě vedoucí! No to bude sranda! Ale to by nebyl Peps. Aby něco nasplet. Samozřejmě si zmyslil hodinu počátku akce a pozval hochy a o 2 hodiny později. Achutinky švadlenky trnuly strachem iže skuželi spelaologové nepřijdou. Ale přišli! Sice jen umizivé m počtu - ale nezáleží přece na kvantitě, ale na kvalitě. Čest DRČUSU zachraňovali Peps a Marian z Vleďou. Nutno podotknout, že to zvládli dobře. Ale to iže byli jen tři bylo nakonec práce jen dobré, neb si švadlenky pozvolly ještě nezradě uoně ČSD. A tak nevím co by tam dělalo 30 kluků ižeťkož jen 10 mohlo být nazváno muži - to jako my. I když jídla a piti bylo dost. Prostě kdo nepřišel zaváhol! A tak snod přístě

Také móda !?

22-24.6

Zkoušky v Čermné

Tentokrát jsme vyjeli již v pátek ráno. Irena, Marian, Mirek, Vláďa a Peps usedli do vlaku samozřejmě vplně plní a za dvě hodiny se již šinuli od zastávky v Čermné k cvičnému dolu Block Hillu. Zatímco se zde pak Irena s Pepsem opolovali „novocidni“ si šli do Svatoňovic doplnit zásoby jídla. Když se vrátili a vydatně pojedli začal z nich Peps dělat jeskyňáře. Nejdříve jako vždy slaňovdři. A to venku ve vstupní štolě. Moc se to Marianovi, Vláďovi i Mirovi líbilo. Brzy však zjistili, že to má své vady. Spálená stehna, ramena či krk to dosvědčovaly. Ale ani to je ad nad šerých výkonně na visutém laně nemohlo odrodit. Když už byli dosti lanem „opátem“ a zoldlo se, že jim to jde bylo skotačeni na laně nahrazeno seznamovaci procházkou na I, II a III patře dolu. Zde pak zjistili k čemu jsou dobré helmy. Po výstupu nahoru nás zde již očekával Milan, který přijel za náma. Neboť se blížil večer a obloha se zatahla, bylo nutné postavit si „ložnice“. Což se brzy stalo a den byl zakončen sborovým zpěvem u laboráku, doprovázeným zoutky kytary. Ráno všichni čekalo překvapení v podobě deště. Nejdříve před ním prchli Marian s Vláďou, ne se jim stal stan pro přítok vody neobyvatelný. Po nich se do dolu nastěhovali i ostatní, kromě Ireny která zůstala na povrchu aby hlídala, spala v suchém stanu. U dolu pak začala další část výcviku. Orientace.

Nebot' bylo chladno utěloli jsme si na II patře oheň. Toho-
to kroku jsme však později krutě litovali. Ohřáli jsme se
tedy vrhli na tu "orientaci". Peps zavedl všechny do nej-
zapodlejšího místa dolu a odtud je pak pouštěl vpěti-
minutových intervalech s úkolem, aby se co nejdříve dos-
tali k východu. Byl to poměrně úkol jednoduchý. Jenže...
Prvým šel bezpečně Marian, za ním Vláďa, pak Mirek, Milan
a Peps. Ten však křácel ibočními dýchacími, aby posbíral
zbloudilce. A našel tam Mirka. Nasměroval ho tedy na
správnou trasu a pak s Milanem pokračoval k východu. Cestou
zjistili, že vzduch se stává stále nedýchatelejší. Proč to
hned pochopili. Těžiší kouř z II patra z jejich vatry klesl
níže a zaplňoval chodby. Viditelnost byla minimální!
Na II. patře ještě stačil vysvětlit všem zkloddy mapování
a pak dol příkaz k rychlému opuštění podzemí. Nebylo
vidět přes kouř téměř ani na metr i silnými hlavovkami.
Na hoře stále přšelo. Proto se Peps poobědě vydal vyhledat místo
k přenocování. Přišel mokrý na kost ale našel. Přestolo nyní
přšet prolo jsme usušili věci a skolili celtu. Vše bylo schová-
noma suché místo dolu a začala šťast a zdvěrečná - sloňová-
ni a prusikováni v lokolité. Jištění Pepsom i to to všichni vy-
bouně zdolali. Nejlepší samozřejmě mazek Milan. Všichni
tedy zkoušky k speleologům úspěšně zvládli. Z trenu si uše
zapakovala a dokažolo, že je lepší než kluci - ale jen nováčci.
Na večer jsme se přestěhovali do senku, který Peps objevil.
Nečinný Mirek a Vláďa se ještě vydali do Svatoňovic pro
občerstvení a vrátili se když už všichni spali. Ráno opět
přšelo a tak jsme celé pildme proleželi a posudný
klid rušili jen ojediněle šiškové výpady vedené pro
rozptylení speleologů, hlavně na Milana, který spal při-
mo v jesličkách jako Jezule či jako sele v chlívků,
maje své oleu he tělo zřehodně srolováno mezi špruškami
senku. Stále přšelo ale museli jsme domiř na vlak. Dost
cestou ještě zesílil nárok na nodraži. v Čerinně přišlo šest
mokrých bystostí podobných lidem, které cestou do Bohumína
ve vlaku jakž takž doschly.

Milan
"Jezule"

Co těch deset kluků a dvě holky z Bohumína vykonalo velkého? Co je to speleologie? Jak to spolu souvisí? Raději vám povím, co jsem se dvěma kluky z klubu ORCUS prožil za jediný den. Pepík je třia dvacetiletý vedoucí klubu, no vopečný absolvent hornické průmyslovky, který se chce přihlásit na archeologii. Patnáctiletý Petr — elév s funkcí klubového fotografa — je odchovancem pionýrského oddílu, na který se svazácká parta v Bohumíně stará.

Scházejí se asi pět let a do jeskyní nelezou jen pro potěchu či hledat poklady, ale za skutečným výzkumem. Ze se o nich ví, dokazují čtyři pozvánky na letošní mezinárodní kongres speleologů. Pojedou jen dva — z finančních důvodů. Pořadatelé kongresu mají zájem i o výsledky jejich práce. A kluci se opravdu činí. Jeskyní, na které letos od jara „dělají“ mají už zmapovanou včetně po písu zajímavostí, jež tam dole ob jevíh.

Dva zástupci ZO SSM klubu ORCUS z Bohumína po „výjádření“ z kněhyňské jeskyně

Otevírání Ondrášových pokladů

„Beskydský expres“ nás dovezl až do Frenštátu, odtud pak autobus pod Pustevny. Se spoustou turistů jsme se dostali lanovkou na plán k chatkám. Na rozdíl od výletníků jsme si nechali zajít chut na pivo, neboť kluci prý mají vřbornou „Plzeň“ nahofe a přímo ze studánky.

Vydali jsme se k vrcholu Kněhyně. Vysoké kapradí ukrylo trampskou stezku. Síl jsem mlčky, až se na pláni ozval Petr: „To je nepofádek, v sobotu jsme tu uklízel.“ Posbíral plechovky a papíry na hromádku. „Víš, jezíme sem od jara každý týden a staráme se o naše tři studánky, holky zase pečují o pomníček partyzány Marie Valentové, ale vždycky, když přijedeme, musíme znovu uklízet.“

Až teď jdeme volněji a já mohu vnímat krásu rezervace s mladím zeleně a stářím šedých unavených stárců, kteří čekají na svůj osud v podobě blešku. Na straní mezi mohutnými smrky je poházeno několik velkých balvanů a uprostřed

tmavá propast. Jsme u cíle naší cesty.

Moji průvodci nemeškají, vybalují své nádobíčko — všechno trojitě. „Na, oblékej se!“ A hodí po mně bílou helmu, fíračky, svítilnu. Mé protesty jsou marné. Pepík přivazuje lano a spouští je do propasti. Petr si bere fotoaparát a už je dole. Moje snaha napodobit slaňování neuspěla. Pepík mi radí: „Nejdřív musíš dát lano pod zadek, pak přes prsa a zkus to pomalu se sesunout.“

Střasný pocit, chlad vystupující z temnoty nevnímám. Konečně cítím pádu pod nohama, trochu to klouže.

Reflektory na našich přilbicích odhalují barevnost stěn prvního domu. Pepík mne vede do přísálí a ukazuje jednu ze dvou zvřecích lebek, které zde nalezli. O původu zatím mnoho nevědí.

Noha mě po neodborném slanění páčila a chlad kamene, bláta a vody při prolézání do druhého domu přišel nakonec vhod. Kameny

jsou velmi kluzké a musíme dávat bedlivý pozor na každý krok.

Jsme v nejhlubší pseudokrasové jeskyni v Beskydech, která má devět pater starých a tři nově objevená. Kluci dnes mají za úkol přinést z desátého domu vzorky vody stékající z krápníku, udělat několik snímků a na dno šedesátimetrové jeskyně uložit opravený list „návštěvníků“. Díky jejich radám se mi daří prolézt do dalších pater. Těžko se dýchá, vlhkost vzduchu je příliš velká. Nejobtížnější je průlez do desátého domu, který byl před nedávnem prosekán z původní škvíry na třicet centimetrů. Hlavou stále narážím na strop i na stěny. Následuje průlez vřaze, otáčka doprava a pak seskok do třicetmetrové chodby.

Blesk Petrova fotoaparátu ozářil hladké stěny a asi patnácticentimetrový krápníček. Čekají nás ještě dvě poslední patra. Opět velmi obtížný průlez, tentokrát mi radí, „musíš hlavou napřed“. Vcházíme do posledního dvanáctého a pro mne nejkrásnějšího sálu. Je široký asi tři metry, vysoký patnáct a dno tvoří velký plochý kámen, připomínající nakloněný stůl. Pepík na něj skáče první a bere do ruky žlutou plachovku, volně položenou uprostřed. Snímá víko a vytahuje z ní dva listy. Na jednom je: Svazáci z Bohumína provedli na počest I. sjezdu SSM sestup dne... atd. Druhý je jmenovkou, obsahující devět jmen těch, kterým se zdaří sestup až na dno jeskyně. Má jméno je od 30. června desáté.

Výstup za denním světlem byl obtížnější než jsem předpokládal. Byla to pořádná fuška, další překvapení — tentokrát nemilé — nás čekalo až u štolý východu z jeskyně. Petr se vyšplhal po laně první a vyzval z pětimetrové

vykřikl. Nade mnou se uvolnil snad pětikilový kámen a strhl mou ruku. První starost: není zlomená? Bolest by tomu odpovídala, ale po ohmatání jsem klidnější. Kdoví kolik minut odpočívám a zatím si prohlížím stěnu, které chybí úchyty. Nakonec vše dobře dopadlo. Dnes mi tuto epizodu připomíná žlutofialová skvrna na levé paži.

Po dvouapůlhodinovém pobytu pod zemí nás přivítalo slunce. Jako by se nám tady pod Kněhyní u jedné z Ondrášových děr, kde prý je určitě poklad — smálo. Mohu prohlásit, že jsem ho tam nikdy neviděl a nevěřím, že by jej bohuminští kluci a holky opomenuli. Podle pověstí prý Ondráš tančil téměř tři dny a noci s vílou, poté je kdosi vyrušil a poklad se ztratil do hlubin jeskyně. Dnes se tam brouzdají kluci a holky z ORCUS každý víkend, ale na poklad nemají ani pomyslení. Pro ně je zlatem celá ta krásá příroda na zemi i pod ní.

VLASTIMIL ANDRLE
FOTO: AUTOR

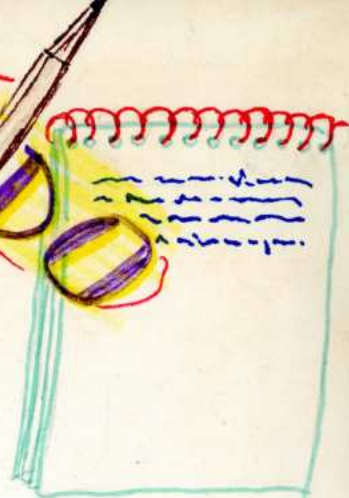
Co viděl na KNĚHYNI
a VŘI
Vlastik

MLADÁ
FRONTA
8.8.1943

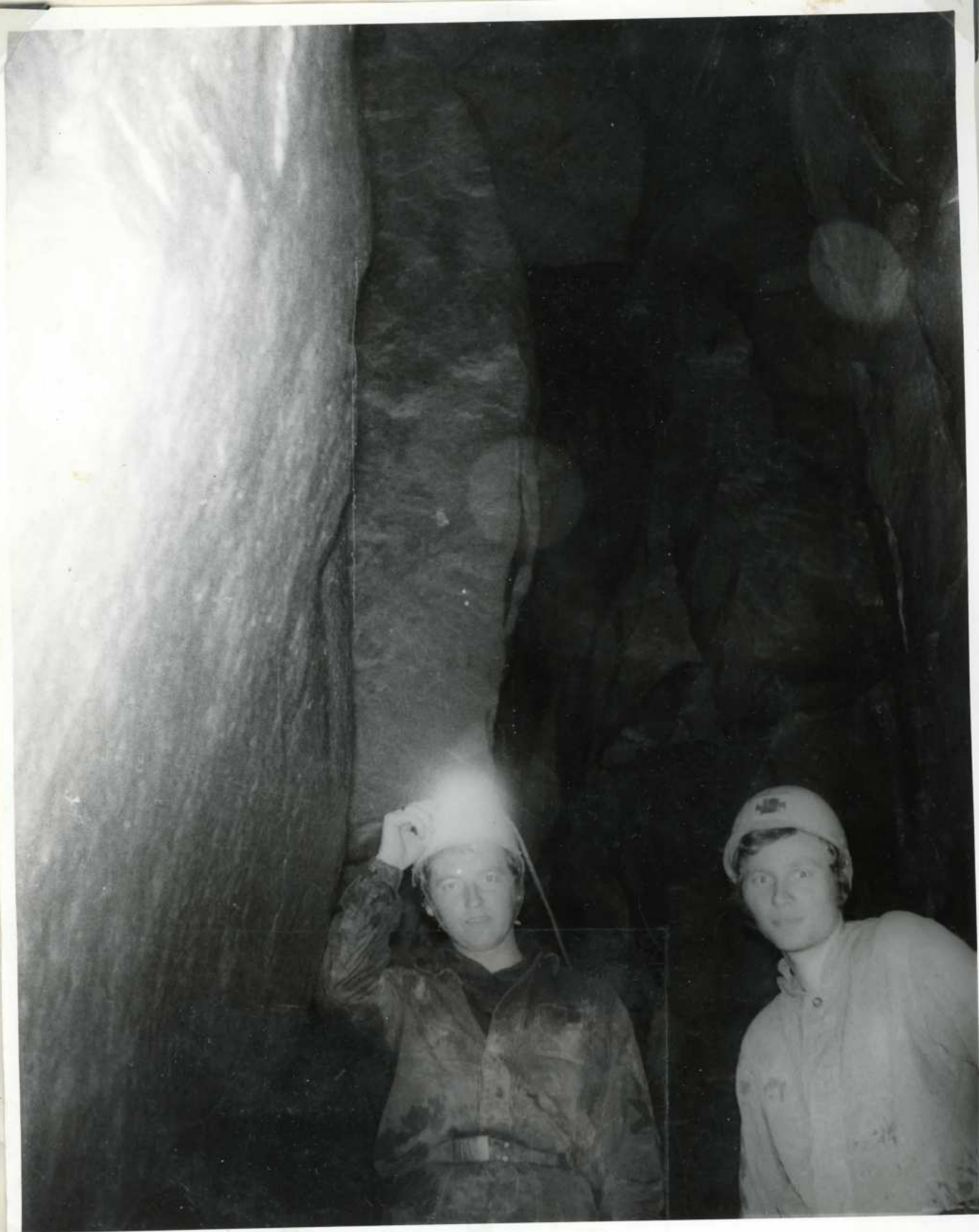
18.6

S NOVINÁŘEM

KNEHYNE

Ve čtvrtek ráno ve vlaku se Pepsa Petr konečně střetávají s panem novinářem Vlastikem Andriem z mladé fronty. Kromě toho, že jej chtějí protáhnout Kněhyňskou jeskyňou, chtějí také nafotit její exteriér. Vše klapě výborně. Doprava i počasí. Již cestou lokálně kloudl nám zvědavý Vlastik všetečně otázky a my mu samozřejmě ochotně odpovídali. Posit-
nili jsme se u pramenu a pak úspěšně k jeskyňě. Před sestupem nás ještě navštívil hajný zdejší hore-
viru, popovídal si s námi a zachvilí jsme zmizeli v propasti. Nutno podotknout, že i Vlastik se držel skvěle. Téměř rozený jeskyňář. Brzy jsme dosáhli dna, kde Vlastik zanechal svůj podpis. Cestou jsme samozřejmě vše fotili. I Vlastika. Když jsme vystoupili na povrch čekal zde náš přítel lesník P. Linhart. Podarilo se nám ho přemluvit, aby i on sestoupil pod povrch svého revíru. Oblékl si Pepsu overall a v doprovodu Petra zmizel v propasti. Dolů mu to šlo dost dobře. Horská byla v lokalitě. Často nás lesník zapadal do spár i dřev, ucpával škviřky mezi balvanů. Prostě jeskyňu greenhorn. Nadsen však byl kosterními nálezy, kterým bezpečně určil. Jeho křížová cesta však nastala ve výstupu ve vstupní propasti. Jeho svalstvo propadlo zcela. Již dva krát sesesul ke dnu a ke pomoci vzýval Boha a jenmu podobné svatě. Pomoc však přišla upodobě Pepse a Vlastika. Mladý hajný slíbil za vykažení vše. Pušku žene i půl revíru. Vše jsme přijali a na třetí pokus myslivce vykažili. Přistě však rači pokahnu 100 kilový balvan, než jednoho myslivce

Vlastik a Peps na dně lokality.

z Čelodné. Stejněho názoru byli Vlastík. Na povrchu šťastný myslivec zůvil jako sluníčko. Všichniy nás pozval na lesní boudu blízko kněhyřské jeskyně.

Spokojeni jsme byli i my i Vlastík. Měl očem psát a my máme o přítele, kterému jsme zachránili celě těto, více. Nechtěli poněm už ani ženu, ani pušku ani půl lesa.

Ale lesník se nám přece odvděčil. Provedl nás svým královstvem a v Čelodné v hospodě dobře pohostil. Bylo to prima akce. Doufejme, že prima vyjde i fotografie z Petrova fotoaparátu.

Dobšinská
ľadová
jaskyňa

2.-28.7

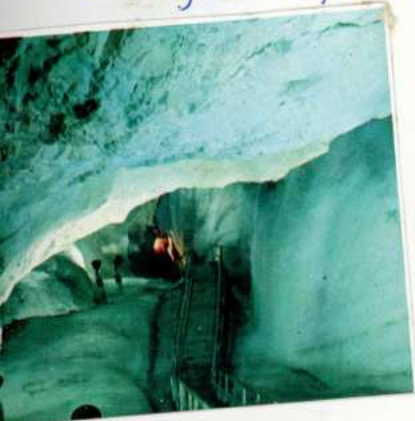
Slovenský RAJ RAJ RAJ RAJ

Přípravy na Ráj Slovenska byly velice náročné - draží se u ranní horychlíku sešli jen Pepsi, Milan, Irena a samozřejmě Petr. Česta s plicovým zápalem jet nemohle a ostatní jaksi pozapoměli.

Konečná rychlíková stanice byla - Dobšinská 'ladová' jaskyňa. Slovenský ráj uvítal účastníky expedice lůjákem za slabé tři hodiny i ten přestal a nás čekala prohlídka Dobšinské 'ladové' jaskyně. Samozřejmě zdarma. Naše průkazy Speleologického klubu našly uplatnění. Jaskyně není velika, ale za to je u ní velika zima. Užduť je také ledová.

Po prohlídce nás čekala prvd túra. Dnes poměrně krátka. Její směr byl: Rothova rokla. U táboři li jsme se asi v polovině trasy. Opět začalo pršet a tak postavený stan přišel vhod. Užtak jsme byli dost mokrí!

Obděl ní ráno nás opět strašilo mrakem. Ale nepršelo. To bylo nejcennější. Cílem dnešní trasy - samozřejmě posnídání - bylo ústí Rothovy rokly. Zde jsme se posilnili, uschovali masárnu a vydali se do rokliny. Přez zedkaz jsme ji prošli oběma směry a vyehutnoli její kouzlo strmých stěn, úzkých kaňonů, bílých vodopádů, strmých žebříků z kterých padali do řeky nezkušeni a tučení turisté. Navezer jsme úklínu opuštěné ho ní dolí vyhledali tábořiště a zde uklidex, při ohni a pač jasnou oblohou vyřkolive spánku rána.

Vandalové v jeskyni

! Bohumín (ag). — Z týdenní expedice ve Slovenském ráji se vrátili svazáci bohumínského speleologického klubu ORCUS. Světové skupina dosáhla — prozkoumala několik krásných jeskyní a patnáctiletí nováčci se zdokonalili v horolezecké technice, kterou použili v podzemí. Navštívili i Medvědí jeskyni, jež byla dřívě vyzdobena překrásnými krápníky, byly zde i kostry xvěře, která sem spadla a zahynula. Avšak přírodní krásu neuchránila ani železná vrata vchodu jeskyně. Bohumínští speleologové již zde našli pouhé rozházené kosti a ulámané krápníky — svědectví o díle vandala, kteří pokořili i tu krásu pod zemí...

Nová svoboda
3. 8. 43
Oraší expedice

TA JE Z TOHO JELEN

MILL
V. D. S. I.
S. W. G.

V kotlíně u ktere' se lokalita nachází jsme totiž objevili několik medvědicích kostí, pocházejících z medvědí jeskyně, které nezodpovězení návštěvníci z jeskyně vykopali a pak venku pohodili.

Odpoledne se všichni vrhli na horolezců. Zdobot skálu obtížnosti 5-6 - není už žádná sranda. Prvý lezl Peps. Vylez živý. Pak Petr. Také vylez živý. To samozřejmě vše při jistém Milanem. Tato skála jim nestačila. Proto Peps a Petr šli pokoušet osud bez jistění. Štěstí i kondička jim přály a tak i tato skála zdolali celí. Takto všichni notně znavení rádi utelili večer do spacáku.

Pátek to byl předposlední den naší expedice. Dnešní úkol byl nafotit horolezecký výcvik jeskyňářů a pak projít přes kláštorisko a vyhledat nové nocležisko. Jako hlavní nafotič byl určen Petr. Za tímto Peps Milana Irena se soukali postně, houpli se ve slaňovací smyčce a proklínali fotografa i osud jeskyňáře. Vše se však zdařilo a tak okolo poledne všichni nastoupili túru na kláštorisko.

Cesta podél Biele vody rychle ubíhala. Až k zastavení na kláštorisko. Tento výstup vymyslel snad sám děbel. Vada se zdálo tla proudem, hodný nálete přímo páliť. Ale to byla pro nás malá překážka. Na hoře se všichni nastěhovali do restaurace. Zalili tělo kofolou, nasýlili dobrým obědem. A pokračovalo se

cil byl - Letanovský překré stoupaní na vysešun no Letanovce

du, krásným, strmým ve' tábořiště. Postavili jsme stona vněm přčkoli noc. Ráno se všichni slavnostně umyli, udesali, zabolili batohy, Peps ještě spótil prošoupaní frotáky a šlo se k nádraží. Expedice skončila. Ještě nádraží ve Spišských Tomášovcích, restaurace ve Spišské Nové vsi, rychlík na Bohumín a pak..... Ahoj přístě!

Abychom i my mohli předpovídat počasí.

KDY LZE OČEKÁVAT PĚKNÉ POČASÍ?

Když „Mléčnou dráhu“ na obloze vidíme zcela zřetelně.
Když mlha spadne a zrána se objeví hojná rosa.
Když v létě silně mžl.
Když se k večeru ukáže duha.
Když se na nakládaném zeli ztratí voda.
Když máslo ztvrdne.
Když vrány klidně poletují.
Když je slyšet volání divokých holubů.
Když skřiváci mnoho prozpěvují.
Když se rosničky dlouho do noci ozývají.
Když se včely pozdě večer vracejí do úlů.
Když se drůbež záhy odpoledne uchyluje do kurníků.
Když při východu slunce táhnou kolem něho mraky.
Když po deštivém počasí jasní se obloha směrem k západu.
Když vítr shání mraky od severu a jihu dohromady.
Když se vzdálené kopce jeví jako obaleny lehoučkým oparem.
Když se po dešti sráží mlha v údoích a vrcholky jsou zřetelné.
Když se večer na obloze ukazují malé jasné mraky.
Když se ihned po dešti ukáže duha, brzy se vyjasní.
Když létají vlaštovky vysoko.

DĚŠŤ SE HLÁSÍ TĚMITO JEVI:

Když slunce táhne vodu — tj. skrz mraky od slunce vycházejí dlouhé, světlejší pruhy.
Malé množství hvězd zvečera na obloze.
Má-li rostoucí měsíc kalné špičky.
Když kachny ve vodě hodně šplouchají, bude ještě týž den dešť.
Drůbež vyhledává krytá místa.
Staré zdí se za teplých dnů potí.
Blyskání při zkalené obloze věští dešť. Čím jemněji začíná, tím déle bude trvat.
Když mlhy stoupají do výše.
Když stoky a žumpy silně zapáchají.
Když jsou z dálky jasné slyšitelné zvuky vlaků, zvonů.
Když dříví špatně hoří a plápolá, jakoby mělo uhasnout, nebo když hoří namodralým plamenem.
Když z uhlí v kamnech vychází hodně kouře.
Když se máslo na povrchu rozehtívá.
Když se mech jeví ráno krásně zelený.
Když se kalichy a listy květin zavírají.
Když se tiché, stojaté vody potahují zeleným povlakem.
Brzy bude pršet, když květ mafinky voňané, uschovaný v plátněném pytlíku, začne vydávat silnou vůni.
Když kuchyňská sůl silně vlhne.
Prudký dešť nastane, když vodní ptactvo opouští rybníky.
Když kuří oko silně boří, když se staré rány na těle ozývají.
Když slunce bledě zapadá.
Když mouchy silně štípají.

BOURĚ NASTANE:

Když v létě silně mžl a mžení náhle ustane.
Když pes ráno kouše trávu, když ráno vyje.
Když vepřový dobytek podestlanou slámu rozrývá a přehazuje.
Když dobytek lapá vzduch, zvedá hlavu do výšky, funí, skáče po pastvisku a s bučením zabíhá do stáje.

„Čtyři minuty padesát vteřin, čtyři minuty pětapadesát vteřin... pět minut! Střídáme! Dej sem ten deštník!“

MAPOVANI KNĚHYNĚ

Obyčnou cestou se na Kněhyzi dnes dostali tři orůs-
 deci: Milou, Peps, Petra ihned zahájili přípravu k sestu-
 pu. Dnes je čeka' mapování středních části lokality
 a dva velké propasti. Vše šlo jako na dráčku.
 Až po ústí propasti, zde nejdříve ve spádlo Petro-
 vi do spáry pásmo a hned nato si Peps efektním
 skluzem po hločtím bolavce nezbil hadinky.
 Pásmo jsme po přehadinovím ústí dostali. Hadin-
 ky však byly pro nás již imaginárním pojmem.
 Tedy i čas. Práci jsme však zastavit nemohli.
 Po zmapování až k ústí propasti jsme se vrátili
 k místům kde bylo mapování ukončeno minu-
 le a zde pokračovali. Podařilo se nám zma-
 povat celé dva propasti. Další nechodme
 opět na přístě. Petr se pak vydal na duo
 propasti zkontrolovat podpisovou listinu.
 Awi se nám nechtělo věřit, co nám hlásil: „Je
 tu několik podpisů“ Alek nám je četl:

e. efektive akce Papse

- 47. Rostislav Kubolat
- + Ladislav Milata
- 87. Václav Tomášek
- 25.8 Jiří Tomášek
- ppor. Arnošt Hykeš

Tedy i oni zdolali kněhyňskou propast. Získává tedy popu-
 laritu. Snad to nebude ke škodě a nepřineset jeji
 ničeni.

Vylezli jsme, převlékli, umyli a mazali do kumčie
 na vlak.

Už setěšime na přístě! Jen aby bylo
počasí!

(Kresba Zdenka Janča)

Hrome, loni tady ještě byla krásná studánka s pitnou vodou...

- Jako na knihy? ?

Dokončení mapování

v Kněhyni

Na tuto akci vyjeli Mirek a Vláďa už v pátek odpoledne na kole. Dostali se sice do večera jen do Frenštátu ale v sobotu ráno byli na Pustevnách včas. Tu se setkali s Pepsem. Uskladnili kola, vzali helmy a lana a šlo se na Kněhyni. Počasí by to ideálně, příroda kolem fantastická a tak nebylo divu, že kolem nich kromě lesní lesní svěže se potulovalo i plno planýřů. Na Kněhyni dorazili ve 11⁰⁰. Vláďa okamžitě zvědavě nahlédl do jeskyně a prohlásil, že se mu ta díra vůbec nelíbí, ale že strach nemá i když se mu třesou kolena a to zřejmě chodem.

Peps jim však čas na myšlení nedal. Naložil lana a Mirek i Vláďa mířili v propasti. Dole oba ještě chvíli zkoumali strop, zda na ně nehodou nespadne, ale pak si už vykli. A mohlo se začít mapovat. Šlo to opravdu, za dvě hodiny byli na dně. Zde zanechali i Mirek a Vláďa své podpisy a začal výstup. Pro Vláďu a Mirka to byl výstup historický. Budou dlouho na něj vzpomínat. Cesta zpátky byla pro ně prostě záhada. Cpoli se i do spár, kde by neprolezla ani myš a strašně se pak divili, že visí za nohy a že nemohou lanami spálky. A když jim Peps těsně pod vrcholem unikl a by je vyzkoušel byli úplně fertik. Ale ve Vláďovi se objevil vojevůdce. Otručně prohlásil Mirovi:

"Ty tu sed a heďej značka aja' najdu východ". Po půlhodině ho opravdu našel. Cestou zpátky se už nic zvláštního nemělo. Až na to, že Vláďa při předjíždění trabanta s Pustevnou záhodně opustil své kolo a by pak letem vzduchem dopadl na trávu do příkopu.

Vláďa opustí kolo

Výstavka mladých jeskyňářů

„Mente et malleo“

Bohumín (čk). — Vskutku neobvyklou výstavu uspořádali v bohumínském kulturním středisku svazáci speleologického klubu ORCUS s názvem „Za tajemstvím hlubin země“. Desítkami snímků zde dokumentují svou tříletou jeskyňářskou činnost.

Cernobílé i barevné fotografie z první i druhé expedice v Moravském krasu ukazují bohatost a krásu krápníkové výzdoby, zaujmou však i ty, které představují členy klubu při namáhavých sestupech a průzkumech podzemních lokalit.

Pozoruhodné jsou snímky z beskydských pseudokrasových jeskyní z Radhoště, Pusteven a Kněhyně, které nebyly dosud fotografovány a zveřejněny. Jsou to prá-

ce zhotovené při jejich nedáv-
ných průzkumech, při kterých by-
ly jeskyně i podrobně zmapová-
ny. Návštěvníci této skromné vý-
stavky se obdivují i ukázkám
stalagmitů a stalaktitů, sintrových
jezírek i širokých krápníkových
záclon, pocházejících ze Sloven-
ského či Moravského krasu. Mla-
dí speleologové zde také ukazují
části kostry jeskynního medvěda,
které dovezli z Medvědí jeskyně
Slovenského krasu, neboť kostra
byla vandaly zničena a rozhá-
zena.

Výstavka není svým rozsahem
velká, zato dokumentuje zajíma-
vou svazáckou činnost a také
práci jeskyňářů s heslem a po-
zdravem „Mente et malleo“ —
„Myslí a kladivem“.

1. Expo-výstava ORCUSU

Úkol tohoto Expa byl jasný: Ukázat celému světu jak pracuje ORCUS. Přípravy byly také podle toho nutné. Fotografie, kost medvěda, vzorky krápníků, i propagační materiál byly podrobeny důkladnému výběru a jen nejlepší exponáty pak povolily do výstavní sítě MKS v Bohumíně. A nebyť toho, že Petr nafotil celou expedici do Sovetského roje na jeden snímek, mohli naše exponáty soupeřit i s EXPO Tokiem.

Ve výstavní síni pak nastala vlastní moudrůz. Vše klapalo, jako přístavbě pražského METRA. Čestá sestavil mapu ČSSR a mi bezpečně asi za 4 hodiny označil přístupné jaskyně. Také Milou exceloval. Záhem dvou hodin se mu podařilo přispědliť, 9 písmen našeho názvu. Zbytek roději dodělal také Čestá.

Petr jako vždy byl vynalézavý. Na špenaliky z domova přinesl kilové klodino. A vůbec mi nevedilo, že mo' modré' palce tení ruky a že z deseti špenalíků přibíbronní je jeden. Však jsme jich měli 10000.

Uměleckým cílům vynikola Jrena. Její část expozice neohla kompozičně soupeřit i s Florou 72-74. A Pepa - nebyť toho, že je rodil - toho toho udělal a namaloval dost. Ate výstředek díla byl přece jenom fantastický. Nijzí máme je obavy, zdolí, bude slávit nám. Vítkného rimora na ty domy, které budou stát frontu na naše EXPO. V těchto dnech již očekáváme první nabídky světových sítí a výstaviště instalaci našeho expa. Nevíme jak to vše zvládneme a všem vybírat ostapně - v \$ nebo KčS či snad v RUBLECH?

ozměny má 30x15x5
e dosáta váží
místo 4 kg 50kg

„Strašné, sotva hodím batoh na záda, nemohu z místa...“

P. Picasso
„Peter a omluv“

Pepsovo

rozbučení s Horama

(před vojnou) !!

V sobotu přišel na nádraží jen Petr se svojí a Pepsovou usáňnou. Peps čekal v Frýdku - Místku. Společně pak odjeli na Ostravici. Za mírného deště šli na čajdu na šance. Cestou svedli několik bojů šiškami. Peps si z toho odnes slabší otrásek mozku a Petr odražené ledviny. Večern v 19⁰⁰ hodin se ubírali na druhou stranu přehady - přenocovat. Nocleh našli v podobě seníku. Takže v 20⁰⁰ hodin tvrdě spali. Noc uběhla klidně, žádné ryčeni jelenů, žádný déšť ani hajný. Ráno v 8⁰⁰ hodin posnídali a po uschování věci se vydali směrem do Bottwaldova údolí. Šli cestou necestou po domnělých Pepsových zkratkách, o kterých se dalo říci:

„Chodníkem bliž, cestou spíš.“ Šli blavně po nezapákování cestách. Párkrát si museli hodit dvoukorunou, než se po správné cestě dostali do obce Těšínky - náměstí jak to pojmenovaly tamnější domonodkyně, které nás požádaly „laskavě“ o pomoc při nakládání cihel do gazíku. Pak nás pozvaly na chalupu, na osvěžení, které se skládalo z rajčat a popřík a pak osěm ze složení cihel z auta. V poledne uvarily polévku z donesených hub. Po diskusi s panem domácím jsme zjistili, že donesené cihly budou sloužit na postavení **záchodu**, což je důležitý strategický objekt, takže si můžeme každý napřát 2. brigádnické hodiny. V 13⁰⁰ hodin se vydali na zpáteční cestu s Petrovými obavami, četo na Expres Ostravice nestihnou. 10km dlouhou trať u nazili za 1 $\frac{1}{2}$ hodiny.

Příště

Ahoj!

25.9.73

BESEDY SE ČLENY ZO SSM

25.9. - tak jako u mnohých jiných **organizačních** v ČSSR proběhly i v naší ZO SSM besedy s jejími členy. Jejich cílem bylo zjistit, kolik členů chce a je schopno dále v SSM pracovat a zkontrolovat jejich dosavadní práci. Jako hosté a přisedlíci k těmto besedám byli pozváni: za ME VSSM s. Šajmová a za KSC s. Tápál. Bohužel se s. Šajmová nedostavila, a tak akce proběhla jen za účasti s. Tápála. Účast našich členů byla 70%. Chyběli opět Mrdžek a Masur, dále Týn a Kuber. Bohužel bes omluvy.

Celá akce byla zařazena retrodictivně. S. Tápál nejdříve sešpominul na léta své vojenské kariéry a mluvil více ze protřetí tak strohou a oficiální atmosférou. Všichni se jeho svezkoujím osudům s chutí zasmáli.

Vlastní besedy proběhly také úspěšně. Vše bylo seřadeno v pořádku. Splnění úkoly i příkazy SSM. Velice klodným výsledkem je navržením dásu našich členů do funkcí ME VSSM v Bohumíně. Byly to: A. Wagnerová - do revizní komise a J. Středošová do funkce pokladníka. Přejeme jim hodně zdaru v práci.

JÁ JEDU NA
BEGIŇEC

10. 9. 1973

OBJEVENÍ "BAGINCE"

Dne 20. října jsme uskutečnili dlouhopláňovou akci „Baginče“. Tentokrát jsme se sešli v 6⁴⁵ na nadržáči v plné polni. Petr, Ľestá a Milan v úloze vedoucího akce - poprvé. Společným úsilím jsme se dostali na místo, které neslo název „Bukovec“ u Jablunkova. Zde na nás čekali průvodci a to s. Sýkora a s. Lysjak. Ti nás cestou asi 5 km dlouhou, různými zkratkami a hlavně po sněhu dovedli pod stožek a zároveň pod pionýrský tábor dolu J. Fučík. Naši průvodci asi po 1/2 hodině patrně konečně zmíněnou lokalitu našli. Cestou kni však Petr s Ľestou prováděli nemežné; na nepodaném sněhu bruslili, metali kotrmelce a objímali stromy. Takže celí šťastní stannu li na plošince před jeskyní a začali se převlíkat. Naši průvodci jen koukali celí vyjerení a užaslí. Do lokality lezl první Milan pak Petr a jako zadní vos - Ľestá. Když se konečně zase vyškrabali nahoru, zhrdli se v tom, že lokalita se musela zesypat. Takže se dostali maximálně 20 m. Cestou zpět se opakovalo již zmíněné bruslení. Šťastně jsme však donazili do restaurace a posilnili jsme se doušky silné kofoly. Pak jsme se šťastně dostali až domů.

Příště Alcei

co to horr. "Mladá fronta"

Oblast Slezských Beskyd byla v minulosti opředená řadou pověstí o jeskyních ukrytých uprostřed skalnatých a lesnatých strání. Tyto přírodní zajímavosti však byly téměř zapomenuty a uchovaly se jen v paměti starých horalů. O jedné se však dověděli svazáci speleologického klubu Orcus z Bohumína, a tak si dali za úkol jeskyně znovu objevit a provést výzkum s měřením a zmapováním.

V okolí vrcholeu Baginěc začali pátrat již na podzim, tehdy však

napadlo velké množství sněhu, a tak se expedice vrátila bez výsledku. Až letos v lednu, za vdatné pomoci příslušníků Veřejné bezpečnosti, objevili vchod do jeskyně. Od té doby provedli již několik měření a zjistili, že je třia třicet metrů dlouhá, dělí se na tři patra s výškovým rozdílem dvanácti metrů. Část jeskyně je zavalená, a proto mladí speleologové pátrají po dalších chodbách.

(a)

u

u

Mapování jeskyň

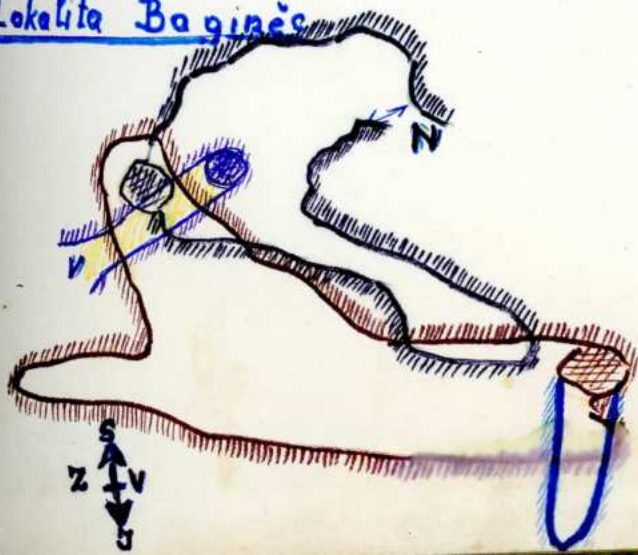
v Bažině

10. 11. 1973

Dne 10. listopadu se uskutočnila další akce na "Bažině". U vlaku se sešli Petr a dva bažanti Mirek s Jarkem. Nepřišel Milan a tím uvrhl odpovědnost za bažanty na Petra. V 8. hodin vystoupili v Jablunkově. Neprodleně se vydali na cestu. U úponném stoupačku před vrcholem Mirek zavětlil a ukázal nám asi 20m od nás krásného daňka. Před sestupem jsme se poshlili doušky z průzračné studánky. Pak se Petr seznámil se sněhem v několika krásných kotoučích. Na plošině jsme se převlékli a Petr nastoupil jako první do akce. Když sestoupili do prvního potna a podívali se na balvany visící nad námi začal se Janek ubezpečovat jestli nespádnou. Petr ho ujistil, jestliže se nebude chovat jako slonbidlo na ledě, tak balvany budou dňet. Na dnu hém patře sedali domapování. Bylo Petrové první mapování a zároveň přeskoušení co vše pochytit od Persa. Dopadlo to dost dobře, až na nějaké nesrovnalosti s pouchem a vchodem. Asi po 1 1/2 hodinové práci vyšli na povrch a kluci (bažanti) byli rádi bez sebe. Pak se bez větší potíže dopravili do Jablunkova a pak domů.

Lokalita Bažině

Jak Ahoj.

- 3. patro
- 2. patro
- 1. patro
- 4. patro

N - neprobádaný prostor (zúžené)
 V - východ